

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

02 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir, Nicolaev Ghenadie, Diaconu Iurie, Gordilă Nicolae,

interpretei – Rusnac Larisa,

a judecat în ședință publică recursurile ordinare declarate de inculpații Rotar Vladimir, Garciu Veaceslav și de avocatul Tuhari Igor în numele inculpatului Garciu Veaceslav împotriva sentinței Judecătoriei Comrat din 06 februarie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 09 iulie 2012, în cauza penală privindu-i pe

Garcu Veaceslav Gheorghe, născut la 15.02.1991, originar și domiciliat în or. Comrat, str. Suvorov 30.

Rotar Vladimir Petru, născut la 13.01.1993, originar și domiciliat în or. Comrat, str. Dobrovolschi 2 B.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 11.01.2011 – 06.02.2012 (prima instanță)
2. 19.03.2012 – 09.07.2012 (instanța de apel)
3. 14.03.2013–02.07.2013 (instanța de recurs ordinar)

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul, Crijanovschi Sergiu, care a solicitat respingerea recursurilor, cu menținerea hotărârilor atacate.

Avocații - Postoroncă Aliona, Covalenco Sergiu, și inculpații Garciu Veaceslav, Rotar Vladimir, care au solicitat admiterea recursurilor în sensul declarat.

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 06 februarie 2012, au fost condamnați:

Garcu Veaceslav în baza art. 188 alin. (4) Cod penal la 9 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

Rotar Vladimir în baza art. 188 alin. (4) Cod penal, prin aplicarea art. 79 Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de Pavlenco G. privind încasarea prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului să se expună instanța civilă, iar în partea încasării prejudiciului moral a fost admisă parțial, dispunîndu-se încasarea de la Garciu V. și Rotar V. în beneficiul lui Pavlenco G. a cîte 20 000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit, că Garciu V. și Rotar V., la 30.10.2010, aproximativ la orele 21.00, acționînd intenționat, prin înțelegere prealabilă, cu scopul sustragerii bunurilor, fiind înarmați cu un pistol cu gaz de marca nedeterminată, aflîndu-se în automobilul ce-i aparținea cu drept de proprietate lui Pavlenco G., de marca "Nissan Premiera", numărul de înregistrare UN AX 362, urmînd traseul Basarabeasca-Comrat în zona stației de alimentare cu benzină "Petrom Moldova", l-au atacat pe ultimul, cauzîndu-i leziuni corporale ușoare, ulterior acesta a reușit să iasă din automobil și a fugit spre casele de locuit, situate la marginea s. Cioc-Maidan.

Garciu V. și Rotar V., neducînd pînă la urmă intenția lor criminală, îndreptată spre sustragerea automobilului ce-i aparținea cu drept de proprietate lui Pavlenco G.V., din motive ce nu depind de ei, au împins automobilul într-un șanț de scurgere a apei de pe autostradă, apoi au sustras din el bunuri în valoare totală de 7000 lei, cauzîndu-i astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

3. Sentința a fost atacată cu apel de avocatul Ahmedov R. în numele inculpatului Garciu V. precum și de inculpatul Garciu V., care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțare unei noi hotărîri de achitare în privința lui Garciu V., din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii, invocînd că:

- instanța de fond neîntemeiat a pus la baza sentinței de condamnare depozițiile părții vătămate Pavlenco G., acestea fiind contradictorii;

- nu a fost confirmată prin careva probe veridice prezența mijloacelor bănești în torpedoul mașinii părții vătămate, decît prin declarațiile ultimului;

- nu au fost depistate amprente digitale ale inculpatului Garciu V. nici pe torpedoul mașinii de unde a fost sustrasă suma de bani, nici pe tocul pistolului cu gaz din care au fost efectuate împușcăturile;

- inculpații nu au avut intenția de a sustrage automobilul deoarece nici unul dintre ei nu au permis de conducere, astfel ei nici nu pot conduce un automobil.

3.1. În apelul declarat de avocatul Covalenco S. în numele inculpatului Rotar V., se solicită casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțare unei noi hotărîri de achitare în privința acestuia, din considerentul că:

- instanța de judecată a constatat depozițiile părții vătămate Pavlenco G. ca fiind veridice și le-a pus la baza sentinței de condamnare, necătînd la faptul că sunt contradictorii și se combat prin depozițiile inculpaților Rotar V. și Garciu V.;

- deși partea vătămată susține că au fost efectuate de către inculpați cîteva împușcături cu pistolul, martorii audiați în instanța de judecată, Acbaș G. și Zadîr

N., au declarat, că apropiindu-se de automobil, ei nu au simțit careva miros specific și nu au auzit în acea seară careva sunete de împușcături;

- presupunerea instanței de judecată despre faptul, că inculpații aveau cu ei un pistol, că ambii, sau cineva dintre inculpați, puteau conduce un automobil, nu putea fi pusă la baza sentinței de condamnare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 09 iulie 2012 au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de avocatul Ahmedov R. în numele inculpatului Garciu V., de inculpatul Garciu V., și de avocatul Covalenco S. în numele inculpatului Rotar V., cu menținerea sentinței atacate.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat, că instanța de fond pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpații Rotar V. și Garciu V., probelor examinate dându-le o apreciere juridică cuvenită, just încadrând acțiunile acestora în baza art. 188 alin. (4) Cod penal, stabilindu-le pedepse echitabile.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Tuhari Igor în numele inculpatului Garciu V., și de către inculpații Rotar V., Garciu V.; prin care solicită:

- inculpatul Rotar V., în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei cu emiterea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(4) Cod penal, din motivul lipsei în acțiunile sale a elementelor infracțiunii. De asemenea invocă, că sentința de condamnare se bazează pe presupuneri, instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor au ținut cont doar de declarațiile părții vătămate, deși au un caracter contradictoriu; nu s-a ținut cont de declarațiile martorilor Acbaș G. și Zadîr N. din care rezultă, că nu au auzit în acea seară careva sunete de împușcături.

- avocatul Tuhari Igor în numele inculpatului Garciu V. precum și ultimul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi decizii de achitare, invocând că faptei săvârșite de inculpatul Garciu V. i s-a dat o încadrare juridică greșită; declarațiile părții vătămate sunt contradictorii materialelor cauzei; martorii Acbaș G. și Zadîr N., muncind prin apropiere nu au auzit sunete de împușcături, astfel rezultă că din pistolul cu gaze au fost efectuate împușcături pînă la momentul cînd inculpații s-au adresat către Pavlenco G. cu rugămintea de a-i duce acasă; acuzarea nu a dovedit prin careva probe prezența sumei de bani sustrase din torpedoul mașinii părții vătămate, mai mult ca atît nici nu au fost depistate amprente digitale ale inculpaților, deși Pavlenco G. a susținut că Garciu V. și Rotar V. erau fără mănuși; nu s-a luat în considerație faptul că inculpații nu au permis de conducere și nu pot conduce un automobil, astfel fiind exclusă intenția acestora de a sustrage automobilul părții vătămate.

7. Judecând recursurile declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează, că recursul ordinar declarat de avocatul Tuhari I. în numele inculpatului Garciu V. urmează a fi respins, ca inadmisibil, iar recursurile declarate de inculpați - admise, din următoarele considerente.

Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Tuhari Igor în numele inculpatului Garciu Veaceslav.

Potrivit art. 422 Cod de procedură penală (red. 14.03.2003), termenul de recurs este de 2 luni de la data pronunțării deciziei, iar în cazul redactării deciziei – de 2 luni după înștiințarea în scris a părților despre semnarea deciziei redactate de toți judecătorii completului de judecată.

După cum rezultă din materialele dosarului, cauza penală a fost judecată în ordine de apel în prezența inculpatului Garciu V. și avocaților aleși de el – Tuhari I. și Ahmedov R., fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (Vol. II, f.d. 153), decizia motivată a fost expediată la 28.09.2012 în adresa avocatului Ahmedov R. și a Penitenciarului nr. 5 Cahul, unde își executa pedeapsa inculpatul Garciu V. (Vol. II, f.d. 184), ultimul primind-o sub semnătură prin recipisa din 03.10.2012 (Vol. II, f.d. 193).

În această ordine de idei, Colegiul lărgit menționează, că termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului, fără o solicitare de a fi repus în termen, el urmează a fi respins, ca declarat peste termen.

Avocatul Tuhari I. declarând recurs ordinar în numele inculpatului Garciu V. nu a adus argumente întemeiate în justificarea motivelor întârzierii declarării recursului ordinar, după la 18.03.2013, adică la aproximativ 5 luni de la expedierea înștiințării despre redactarea deciziei atacate părții apărării.

Raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 422 Cod de procedură penală (red. 14.03.2003), rezultă că recursul declarat de avocatul Tuhari I. în numele inculpatului Garciu V. este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

Referitor la recursurile ordinare declarate de inculpații Rotar Vladimir și Garciu Veaceslav.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală (red. 14.03.2003), instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvîrșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma

cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că în instanța de recurs ordinar și-a găsit confirmarea temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate de avocatul Covalenco S. în numele inculpatului Rotar V., de avocatul Ahmedov R. în numele inculpatului Garciu V., precum și de ultimul, în legătură cu ce urmează a fi casată decizia atacată, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Potrivit apelului declarat de avocatul Covalenco S. (Vol. II, f.d. 114), criticîndu-se sentința de condamnare, s-au invocat următoarele motive:

”- deși partea vătămată, Pavlenco G., susține că nu a auzit să fi fost efectuate de către inculpați împușcături cu pistolul, nu este clar de unde în automobil s-a depistat o ghilză de patron, plus martorii audiați în instanța de judecată, Acbaș G. și Zadîr N., au declarat, că apropiindu-se de automobil, ei nu au simțit careva miros specific și nu au auzit în acea seară careva sunete de împușcături; peste cîteva zile partea vătămată, Pavlenco G., a mai adus o ghiliză depistată precum că în timpul spălării automobilului;

- nu este confirmată prin probe existența în torpedoul automobilului a 7000 lei, la fel nu au fost depistate urme digitale ale inculpaților pe lacătul torpedoului, pe caburaua pistolului depistat în torpedou...;

- presupunerile despre faptul, că inculpații aveau cu ei un pistol, că ambii, sau cineva dintre inculpați, putea conduce un automobil, nu puteau fi puse la baza sentinței de condamnare;

- fiind cercetat domiciliul inculpatului Rotar V., nu a fost găsită pretinsa sumă de bani sustrasă;

- nu s-a dovedit prin probe vinovăția inculpatului Rotar V. în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (4) Cod penal.”

Potrivit apelului declarat de către avocatul Ahmedov R. (vol. II, f.d. 103-107), criticîndu-se legalitatea și temeinicia sentinței se invocă următoarele motive:

”- nu a fost confirmată prin careva probe veridice prezența mijloacelor bănești în torpedoul autoturismului părții vătămate, decît prin declarațiile ultimului;

- nu au fost depistate amprentele digitale ale inculpatului Garciu V. nici pe torpedoul mașinii de unde a fost sustrasă suma de bani, nici pe tocul pistolului depistat în automobil;

- inculpații nu au avut intenția de a sustrage automobilul deoarece nici unul dintre ei nu au permis de conducere, astfel ei nici nu pot conduce un automobil, ei nu au sustras bunuri din autoturism, fiindcă în el au fost depistate bunuri de preț - un pistol pneumatic, lăntișor de culoare galbenă;

- conform expertizei balistice nr. 2815 și 3007 din 25.11.2010 (Vol. I, f.d.146-148, 156) rezultă, că împușcăturile din pistolul cu gaz au fost efectuate pînă la momentul adresării inculpaților către partea vătămată cu rugămintea a le oferi serviciu de taxi;

- dispariția caracteristicii negative eliberate de instituția în care activa partea vătămată de la materiale cauzei;

- nu a fost confirmată prin careva probe veridice prezența și transferul sumei de bani, pretinse ca fiind sustrasă din mașina părții vătămate”.

Anume asupra acestor motive relevante pentru cauza dată, instanța de apel nu s-a pronunțat.

De asemenea, Colegiul lărgit consideră, că instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor relevante invocate în apelurile declarate de avocatul Covalenco S. în numele inculpatului Rotar V., de avocatul Ahmedov în numele inculpatului Garciu V, precum și de ultimul, și anume:

- care anume leziuni corporale au fost cauzate părții vătămate, Pavlenco G. în urma aplicării loviturilor de către Rotar V.. limitîndu-se doar la general la concluziile raportului de expertiză medico-legală din 22.11.2010 (Vol. I, f.d. 56-58), deși inculpatul Rotar V. a declarat în ședința de judecată a instanței de apel că nu l-a lovit pe Pavlenco G. (Vol. I, f.d. 98), aceste declarații fiind confirmate prin declarațiile inculpatului Garciu V., care a indicat, că „...Rotar V., în acel moment, cînd îl loveam cu mînerul pistolului în cap pe Pavlenco G., nu făcea nimic...”

- Din decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat rezultă, că partea vătămată, Pavlenco G., în ședința de judecată a declarat (Vol. I, f.d. 182), că „inculpatul Rotar V. l-a lovit cu pumnul în față în partea stîngă în regiunea maxilarului; acest fapt se confirmă prin expertiza medico legală din 22.11.2010 (Vol. I, f.d. 58) dar nu-i motivat de instanța de apel care anume leziuni au fost cauzate de la lovitura lui Rotar V. în regiunea maxilarului stîng, confirmate prin expertiză. Această motivare superficială nu este acceptată de instanța de recurs.

- asupra caracterului contradictoriu al declarațiilor părții vătămate, Pavlenco G., care vin în contradicție cu circumstanțele cauzei, și anume, fiind interogat în cadrul urmăririi penale, ultimul a declarat că „...în torpedoul mașinii sale se afla un pistol pneumatic de model MP-654, care i-a fost dăruit, careva acte pe el nu are...”(Vol. I, f.d.166), pentru ca ulterior, fiind interogat în ședința de judecată a instanței de fond să indice, că „...în mașină se afla pistolul său de model „Baikal” (Vol. II, f.d. 28).

- asupra motivului că din automobilul părții vătămate, nu a fost sustrasă decît pretinsa sumă de bani în mărime de 7000 lei, deși în automobil se mai aflau și un

DVD, un pistol pneumatic, actele pe mașină pe numele lui Pavlenco G., un lăntușor de metal de culoare galbenă, pe care inculpații le-ar fi putut sustrage, dacă aveau intenția de sustragere a bunurilor, însă nu au făcut-o.

- Din declarațiile părții vătămate Pavlenco G. descrise în sentință (Vol. II, f.d. 95 verso) rezultă, că mama din Italia i-a expediat 300 Euro și 7000 lei.

Tot din declarațiile părții vătămate, Pavlenco G., (Vol. I, f.d. 163) rezultă, că „din Italia de la mama a primit 7000 lei, în Euro, care i-a schimbat în lei pentru a achita creditul”, apoi tot el – Pavlenco G. (Vol. I, f.d. 166) declară, că „în octombrie 2010 mama i-a expediat prin Western Union 300 Euro, care i-a primit prin Moldinconbank pe str. Paris 47, mun. Chișinău, la cursul 16,5 lei, ce alcătuiau 4950 lei, pe care-i păstra în torpedoul automobilului și el în 1,5 săptămâni, activînd ca taxist, a mai strîns 2000 lei, pe care la fel le păstra în torpedoul automobilului”.

Aceste declarații în viziunea Colegiului lărgit conțin divergențe esențiale, care pentru a stabili adevărul în cauza dată, urmau a fi înlăturate, dar instanța de apel le-a ignorat, neacordîndu-le nici un fel de motivare, pe cînd apelanții au invocat lipsa de probe care confirmă proveniența – 7000 lei.

- În aceeași ordine de idei, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivului că inculpații au dorit sustragerea automobilului părții vătămate, în condițiile cînd aceștia nu au permise de conducere și în materialele cauzei nu sunt administrate probe, care să confirme abilitatea lor de a conduce un automobil, în concluzie nu-i clar mecanismul sustragerii autoturismului.

- Tot partea vătămată, Pavlenco G, conform procesului verbal al ședinței instanței de fond din 15.04.2011 declară (Vol. II, f.d. 18), că „...nu poate înțelege ce doreau inculpații, dacă doreau de la el automobilul, le dădea cheile”, apoi tot el, Pavlenco G., declară că „se gîndește că Garciu V. l-a bătut pentru a-i sustrage automobilul”.

Instanța de apel urma să clarifice atent aceste divergențe în declarații, concretizînd motivele de ce partea vătămată, Pavlenco G., a ajuns la concluzia de sustragere a automobilului, verificînd probele care confirmă intenția sustragerii, ceea ce nu a fost efectuat de către Curtea de Apel Comrat, astfel intenția sustragerii a rămas neconfirmată prin probe incontestabile.

- În decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat (Vol. II, f.d. 181) mai este indicat, că „în momentul atacului asupra lui au fost efectuate împușcături din pistol de gaz”, acest fapt se confirmă prin procesul verbal din 03.10.2010 de examinare a automobilului părții vătămate, în rezultatul căruia au fost depistate ghilze împușcate deja (Vol. I, f.d.16).

Din declarațiile părții vătămate, Pavlenco G. (Vol. I, f.d. 162 verso) nu rezultă că s-au efectuat împușcături din pistol ...”s-a auzit zgomot de metal”, atît..., instanța de apel nu a concretizat la partea vătămată, dacă a declarat el despre

împuşcături sau nu, dacă erau împuşcături, urma a fi și miros de gaz, aceasta vorbește despre o examinare superficială a apelurilor, ce nu poate fi acceptat.

Astfel, modalitatea de motivare a soluției denotă că instanța de apel nu a apreciat probele sus-menționate în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, utilității, coroborării acestora, pronuțându-se superficial numai pe o parte din probele prezentate de părți, iar unele motive relevante pentru corecta examinare a cauzei au rămas fără argumentare.

Procedînd în asemenea mod, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.414 alin.(3), 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erorile de drept cuprinse în art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece se referă la procedura de motivare a soluției instanței de apel și se consideră temei de recurs.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează hotărîrea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Cahul, pe motivul imposibilității formării altui complet de judecată în Curtea de Apel Comrat, unde activează numai 4 judecători, din care 3 deja s-au pronunțat pe apelurile declarate.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel urmează să înlătore erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate, inclusiv să se pronunțe în măsura competenței asupra tuturor motivelor invocate în recursuri de inculpații Rotar V. și Garciu V., iar în dependență de datele obținute să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată, care să corespundă și prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

Colegiul lărgit mai atrage atenția instanței de apel, că la calificarea acțiunilor inculpațiilor în baza art. 188 alin. (4) Cod penal urmează a se ține cont de raportul de expertiză medico-legală din 265 din 22.11.2010 (Vol. I, f.d.56-58), potrivit căruia părții vătămate i-au fost cauzate, în urma acțiunilor inculpațiilor, leziuni corporale ușoare cu dereglarea sănătății pe o perioadă scurtă de la 6 pînă la 21 zile, iar între timp, la 20.06.2013 pe saitul „Csj.md” a fost publicată Recomandarea nr 51 a Curții Supreme de Justiție cu privire la aplicarea semnului calificativ al art.188 alin.(1) Cod penal, privind tîlhăria însoțită de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, unde se indică că pentru a califica acțiunile ca tîlhărie urmează a fi cauzată așa violență prin care s-au provocat vătămări corporale de grad mediu ori grave.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (2), 416 Cod de procedură penală, Colegiul lărgit consideră necesar de a înlocui măsura preventivă în privința inculpațiilor Rotar V. și Garciu V. din arest preventiv în obligarea de a nu părăsi localitatea din motive, că nu există probe care ar confirma, că inculpații ar putea să

se ascundă de instanța de judecată; să împiedice stabilirea adevărului sau să săvârșească alte infracțiuni, și se mai ține cont, că ultimii nu au antecedente penale, se caracterizează pozitiv la locul de trai, au un loc permanent de trai, iar Rotar V. la momentul comiterii faptelor incriminate era minor.

8. Pentru aceste motive, în conformitate cu art. 434 și 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Tuhari Igor în numele inculpatului Garciu Veaceslav, ca depus peste termen.

Admite recursurile ordinare declarate de inculpații Rotar Vladimir și Garciu Veaceslav, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 09 iulie 2012 în privința lui Rotar Vladimir și Garciu Veaceslav, cu dispunerea rejudecării cauzei în Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată.

Măsura preventivă față de inculpații Rotar Vladimir și Garciu Veaceslav se înlocuiește din arest preventiv în obligarea de a nu părăsi localitatea pentru ambii inculpați, eliberându-i din arest din sala de ședință.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată în ședință publică la 12.07.2013, ora 9⁵⁰.

Președinte	(semnătura)	Ursache Petru
Judecători	(semnătura)	Timofti Vladimir
	(semnătura)	Nicolaev Ghenadie
	(semnătura)	Diaconu Iurie
	(semnătura)	Gordilă Nicolae
Copia corespunde originalului		Timofti Vladimir